

Список використаних джерел:

1. Бурлака І. В. Особливості мотивації студентів до занять у групах тенісу у ВНЗ неспортивного профілю / І. В. Бурлака, А. В. Лукачина // Молодий вчений. – 2015. – № 12.
2. Юлдашев З. Ю. Инновационные методы обучения: особенности кейс-стади, метода обучения и пути его практического использования: [учебное пособие] / З. Ю. Юлдашев, Ш. И. Бобохушаев // TQTISOD – MAIYA, Ташкент. – 2006. – 88 с.
3. Иванов С. В. Використання кейс-методів у навчальному процесі / С. В. Иванов, Т. Л. Мостенська, І. В. Федулова, Т. В. Рибачук-Ярова // Наукові праці НУХТ. – 2012 – № 43. – С. 107–112.

Душейко П.А.

студент,

Науковий керівник: Головатенко О.М.

викладач фізичного виховання,

Черкаський навчально-науковий інститут

ДВНЗ «Університет банківської справи»

ПЕРСПЕКТИВИ СИНТЕЗУ ФІЗИЧНОГО Й ЕСТЕТИЧНОГО ВИХОВАННЯ

В умовах розвитку сучасної української держави існує тенденція відродження ідеалів гармонійного розвитку особистості, в якому на перший план все більше виходить зв'язок фізичного та духовного потенціалу людини. Підвищення ролі духовного життя суспільства тісно пов'язане з проблемою його фізичної культури. Фізична культура є основою побудови фундаменту духовності, взаємозв'язку фізичного виховання з іншими видами виховання, зокрема з естетичним.

Метою нашої роботи є охарактеризувати можливості використання естетичних ідей у процесі фізичного виховання. А також проаналізувати вплив фізичного виховання на духовний розвиток особистості.

Для вирішення визначеної в роботі мети використовувалися такі методи дослідження: аналіз літературних джерел та спеціалізованих сторінок мережі Інтернет; методи теоретичної інтерпретації: аналіз і синтез, узагальнення, індукція і дедукція. Організація дослідження здійснювалася на теоретико-аналітичному рівні.

Завдання естетичного виховання – формування здібностей, сприйняття і перетворення дійсності за законами краси в усіх формах суспільної діяльності. Практичне перетворення людиною навколишнього середовища, у тому числі самої себе, сумірне з естетичним змістом усіх речей. Естетичне перетворення й освоєння дійсності впливає на формування певних естетичних поглядів і смаків відповідно до суспільно-естетичних ідеалів.

Метою фізичного виховання є фізична досконалість. В естетичному вихованні центральне місце посідають споглядальні методи формування естетичних здібностей, а у фізичному – суто практичні, предметно-чуттєві.

Естетичне виховання вчить сприймати й перетворювати дійсність за законами краси, а фізичне – розв'язанню системи рухових завдань з врахуванням естетичного компоненту.

Використання ідей системного аналізу і діяльнісного підходу до взаємозв'язку між предметом фізичного й естетичного виховання дає змогу в теоретичному, а потім і в практичному аспектах намітити шлях до їх синтезу в одній неподільній цілості. Залежно від навчальної ситуації, фізичний і естетичний компоненти можуть взаємно доповнювати один одного як мета або засіб. У фізичному вихованні естетичне стає ефективним інструментом фізичного вдосконалення людини через використання естетичних мір щодо рухів, психічних станів людини. А в естетичному вихованні фізична, рухова дія стає ефективним засобом для практичної перевірки створених в уяві естетичних образів.

Розуміння естетичних почуттів у руховій діяльності як психологічного, соціально сформованого явища дає підставу твердити про особливу пізнавальну функцію естетичного, його творчий характер, що сприяє також виробленню естетичного смаку [2, с. 124].

Естетичний смак – здібність людини до адекватного засвоєння естетичних властивостей рухових дій, поведінки і навколишньої дійсності. У процесі естетичного сприйняття і перетворення світу відповідно до законів краси естетичний смак виявляється в надзвичайно широких межах. Він має безпосередній зв'язок з естетичним ідеалом – сучасним уявленням про прекрасне в діяльності людини, групи людей, суспільства в цілому.

Естетичне відношення є діалектичною єдністю загального, особливого і одиничного, зовнішнього і внутрішнього, суспільного і особливого, колективного і індивідуального. Тому практично неможливо обмежитись розумінням цього смаку як здатності до оцінки. Адже кожна людина суспільно започаткована як творець і може перетворювати саму себе і навколишнє середовище. Отже розглядаючи навколишнє середовище з урахуванням таких основних естетичних категорій, як прекрасне і потворне, піднесене і низьке, трагічне і комічне, людина виявляє і формує тим самим свій естетичний смак.

У сприятливіші умови потрапляє студент у фізичному й естетичному вихованні, коли вони зливаються в єдиний неподільний процес. Він через естетичні емоції і почуття сприймає, а пізніше й усвідомлює цілісність, гармонію, пропорцію, симетрію, ритм у просторі, часі й зусиллях, що існують у його рухах. Згодом вони стають основними розумовими засобами вдосконалення – змістом його естетичної свідомості і використовуються в проектуванні дій і рухів [3, с. 133].

Основи взаємодії естетичного й рухового закладені у культурі людства в широкому її розумінні, у предметі власне фізичного виховання. Оволодіння естетичним як інструментом рухової творчості забезпечується як у процесі фізичного виховання, так і в процесі навчання в цілому.

Згадаємо вислів А.П. Чехова про те, що в людині все повинно бути прекрасним – і душа, і одяг, і думки, і тіло. Хіба ж ця думка великого письменника не може бути естетичною агітацією за естетичне в руховій дії?

Естетична сутність людської діяльності, в тому числі і рухової, невіддільна від сутності естетичної. І коли ми розглядаємо власне естетичне, ми завжди повинні мати на увазі, що все те бажане, позитивне, на що спрямований наш пошук, можливе при наявності відповідної естетичної атмосфери [1, с. 87].

З найрізноманітніших теоретичних і практичних сфер, галузей людської діяльності надходить інформація, суть якої полягає в тому, що дефіцит емоцій і почуттів виникає внаслідок дефіциту естетичного. Саме рух знайшов своє якісно найвище, найорганізованіше втілення в людському тілі й мозку. Щоб забезпечити творчість у руховій діяльності, слід шукати витоки естетичного і можливості його вдосконалення. Бо творчість – це специфічна, єдино можлива для людини відповідь на виклик мінливих зовнішніх обставин, на відміну від тварин. Тварина пристосовується щоб вижити. Людина творить, щоб жити і бути творцем.

Список використаних джерел:

1. Естетика: навч. посіб. для студ. гуманітар. спец. / Л.М. Газнюк, С.В. Могильова; за заг. ред. Л.М. Газнюк. – К.: «Кондор», 2011. – 124 с.
2. Фізичне виховання і здоров'я: навч. посібн. / кол. авт.: О.Д. Дубогай, Н.Н. Завидівська та ін., за заг. ред. О.Д. Дубогай. – К.: УБС НБУ, 2012. – 270 с.
3. Физкультура и эстетическое воспитание, Клименко В.В. – Киев: рад. шк., 1987. – 136 с.

Коломоєць А.М.

студентка;

Гальчанський В.М.

викладач,

*Дніпропетровський національний університет
імені Олеся Гончара*

ФІЗИЧНА РЕАБІЛІТАЦІЯ ПРИ ЦУКРОВОМУ ДІАБЕТИ

Цукровий діабет (ЦД) без перебільшення є надзвичайно небезпечною хворобою в історії світової медицини. На нього страждає близько 2-5% населення, і в останні десятиліття цей показник збільшується [1]. За останні десять років поширеність цукрового діабету в Україні збільшилася у півтора рази, і станом на 1 січня 2015 року в країні зареєстровано 1 млн 198,5 тис. хворих (2,9% від усього населення). Велика соціальна значимість лікування цукрового діабету полягає в тому, що ця хвороба призводить до ранньої інвалідизації й летальності, обумовленої наявністю ускладнень діабету. Однією з ланок лікування та профілактики є фізична культура, але нажалі більшість хворих веде малорухливий спосіб життя.

Ця тема є актуальною, тому що значну частку наслідків при захворюванні на діабет можна попередити не тільки завдяки правильному харчуванню,